

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1984

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
178

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1495. Κύρωση Συμφωνίας οικονομικής, επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ινδίας. 1
1496. Κύρωση Σύμβασης μεταξύ Ελλάδας και Ουγγαρίας για την απ'φυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και του συντημένου σ' αυτή Πρωτοκόλλου. 2

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1495

Κύρωση Συμφωνίας οικονομικής, επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ινδίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρώμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμφωνία οικονομικής, επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ινδίας που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 23 Σεπτεμβρίου 1983, της οποίας το κεί-

μενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Οικονομικής, επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ινδίας.

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Ινδίας, καλούμενες στο εξής «Συμβαλλόμενα Μέρη»,

Επιθυμώντας να ενισχύσουν τους υπάρχοντες δεσμούς φιλίας μεταξύ των δύο χωρών,

Εκτιμώντας τα πλεονεκτήματα που θα προκύψουν για τις δύο χώρες από την ενίσχυση της οικονομικής, επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας μεταξύ τους,

Έχοντας υπόψη ότι τα Συμβαλλόμενα Μέρη επιθυμούν να αναπτύξουν τη συνεργασία που σύμφωνα με τους νόμους και τους κανόνες που ισχύουν στις δύο χώρες και μέσα στα πλαίσια των διεθνών τους υποχρεώσεων,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1.

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα επιδιώξουν την ανάπτυξη και την ενίσχυση της οικονομικής, επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών στους τομείς Εμπορίου, Βιομηχανίας, Τουρισμού, Κατασκευών, Δημοσίων Έργων, Αλιείας, Τηλεπικοινωνιών, Μεταφορών, Ναυπήγησης και Επισκευής Πλοίων κ.λπ., σε πνεύμα αμοιβαίας κατανόησης, μέσα στα πλαίσια των διεθνών τους υποχρεώσεων.

Άρθρο 2.

Ειδικότερα, η συνεργασία που προβλέπεται από την παρούσα συμφωνία περιλαμβάνει: μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

- 1) Τη συνεργασία για τη μελέτη, προπαρασκευή και εφαρμογή γεωργικών, κτηνοτροφικών, βιομηχανικών και τεχνικών εκπαιδευτικών προγραμμάτων που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τις δύο χώρες.
- 2) Την προώθηση και ανταλλαγή διαφόρων προϊόντων και εμπορευμάτων μεταξύ των δύο χωρών.
- 3) Την ενθάρρυνση της ανταλλαγής πληροφοριών που αφορούν την επιστημονική έρευνα και τεχνολογία και
- 4) Την ενθάρρυνση της ανταλλαγής τεχνικών εμπειρογνομιών που χρειάζονται για ορισμένα προγράμματα συνεργασίας.

Άρθρο 3.

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα ενδιαφέρουν την οικονομική συνεργασία μεταξύ οργανισμών, επιχειρήσεων και αρμόδιων οικονομικών φορέων των δύο χωρών, σύμφωνα με τους νόμους και τις διατάξεις που τους διέπουν, δίνοντας έμφαση στη δημιουργία κοινών ή μικτών προγραμμάτων ή εταιρειών, σε διαφόρους τομείς.

Άρθρο 4.

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα ενδιαφέρουν την ανταλλαγή επισκέψεων εμπορικών αντιπροσώπων, επιτροπών και αποστολών όπως και την οργάνωση εκθέσεων με σκοπό να ενισχύσουν το μεταξύ τους εμπόριο.

Άρθρο 5.

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα συστήσουν Μικτή Επιτροπή, που θα συνέρχεται εκ περιτροπής στις δύο χώρες, ύστερα από αίτηση ενός από τα δύο Μέρη, με σκοπό να εξετάζει και να υιοθετεί μέτρα και μεθόδους για την ενίσχυση της μεταξύ τους οικονομικής, επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας.

Άρθρο 6.

Η Μικτή Επιτροπή είναι υπεύθυνη για:

- α) την εξέταση τρόπων και μεθόδων προώθησης της οικονομικής, επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών·
- β) την εξέταση ζητημάτων που μπορεί να ανακύψουν από την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας και για την εξεύρεση κατάλληλων λύσεων·
- γ) την παρακολούθηση της εξέλιξης των οικονομικών, επιστημονικών και τεχνικών σχέσεων σε διμερές και πολυμερές επίπεδο·
- δ) την υποβολή των αναγκαίων εκθέσεων και προτάσεων για την ποιοτική και ποσοτική ανάπτυξη της συνεργασίας.

Άρθρο 7.

Η λήξη της Συμφωνίας δεν θα έχει επίπτωση στην ισχύ συμφωνιών και συμβάσεων που θα έχουν συναφθεί μεταξύ των επιχειρήσεων και οργανισμών των δύο χωρών.

Άρθρο 8.

Η Συμφωνία υπόκειται σε έγκριση σύμφωνα με τους νόμους των Συμβαλλόμενων Μερών και θα τεθεί σε ισχύ από την ημέρα ανταλλαγής των ρηστικών διακοινώσεων και θα επεκτείνεται αυτή την έγκρισή.

Η Συμφωνία έχει συναφθεί για πέντε χρόνια. Θα ανανεώνεται αυτόματα για ένα χρόνο, εκτός εάν ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη την καταγγείλει εγγράφως έξι μήνες πριν από τη λήξη κάθε περιόδου.

Έγινε στην Αθήνα την 23η Σεπτεμβρίου 1983 σε τρία πρωτότυπα στην ελληνική, στην ινδική και στην αγγλική γλώσσα. Και τα τρία κείμενα είναι εξ ίσου αυθεντικά.

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής Δημοκρατίας
ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

Υφυπουργός Εξωτερικών

Για την Κυβέρνηση
της Ινδικής Δημοκρατίας
R. O. ARORA

Πρέσβης, Πληρεξούσιος
Υπουργός

A G R E E M E N T

OF ECONOMIC, SCIENTIFIC AND TECHNICAL
COOPERATION BETWEEN THE GOVERNMENT
OF THE HELLENIC REPUBLIC AND THE
GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF INDIA

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of India hereinafter referred to as the Contracting Parties :

wishing to strengthen the existing ties of friendship between the two countries,

appreciating the benefits which might be derived for both countries from the strengthening of the economic, scientific and technical co-operation between them,

considering that the two contracting parties wish to develop this cooperation in accordance with the rules and regulations prevailing in the two countries, and within the framework of their international obligations,

have agreed as follows :

Article 1

The Contracting Parties shall seek to develop and strengthen the economic, scientific and technical co-operation between the two countries in the fields of trade, industry, tourism, constructions, public works, fisheries, telecommunications, transports, shipbuilding and shiprepairing etc., in a spirit of mutual understanding within the framework of their international obligations.

Article 2

Especially, the cooperation envisaged in the present agreement covers, inter-alia the following :

1) The cooperation for the study, preparation and implementation of agricultural, cattle-rearing, industrial and technical development projects, which present interest for both countries;

2) The promotion of the exchange of various goods and products between them;

3) The encouragement of information exchange relating to scientific research and technology and

4) The encouragement of exchanging and training technical experts, needed for certain cooperation schemes.

Article 3

The Contracting Parties shall encourage economic cooperation among the organizations, enterprises and

competent economic agencies of both countries, in accordance with the laws and provisions in force therein, laying emphasis on the creation of joint or mixed projects and corporations, in various sectors.

Article 4

The Contracting Parties shall encourage the exchange of visits of commercial representatives, of delegations and missions between them, as well as the organisation of fairs, with a view to strengthening trade between them.

Article 5

The Contracting Parties shall set up a Joint Committee which shall hold meetings alternately in the two countries, at the request of either of the Parties, with a view to deliberating and adopting measures and methods to strengthen the economic scientific and technical cooperation between them.

Article 6

The Joint Committee will be responsible :

a) to examine ways and means in order to promote the economic, scientific and technical cooperation between the two countries,

b) to examine problems that may occur during the implementation of the present agreement and to seek suitable solutions,

c) to follow the progress of the economic, scientific and technical relations on bilateral and multilateral levels.

d) to submit the necessary reports and proposals for the qualitative and quantitative development of the cooperation.

Article 7

The expiration of this Agreement shall have no effect on the validity of agreements and contracts concluded between enterprises and organizations of both countries.

Article 8

This Agreement is subject to approval in accordance with the laws of each Contracting Party and shall enter into force on the day of exchange of notes confirming such approval.

This Agreement is concluded for the period of five years.

It will be automatically renewed for periods of one year each unless notification of termination is given by either of the Contracting Parties six months before the expiration of each period.

Done in Athens on 23 September 1983 in three originals in the Greek, Hindi and English languages, all texts being equally authentic.

For the Government of
the Hellenic Republic

CAROLOS PAPOULIAS

Under-Secretary of State
for Foreign Affairs

For the Government of the
Republic of India

R. O. ARORA

Ambassador Plenipotentiary
and Envoy Extraordinary
of India

Άρθρο δεύτερο.

Τα Πρωτόκολλα - Πρακτικά που καταρτίζονται σε εκτέλεση της Συμφωνίας βάσει του άρθρου 5 αυτής και με τα οποία ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα, εγκρίνονται με κοινή πράξη των αρμόδιων κατά περίπτωση υπουργών.

Άρθρο τρίτο.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθώ στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθώ ως νόμος του Κράτους

Αθήνα, 10 Νοεμβρίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ	ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΡΡΑΚΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΣ	ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ	ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΑΝΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΑΝΣ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ
ΓΙΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΝΙΚΟΛΑΚΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1496

(2)

Κύρωση Σύμβασης μεταξύ Ελλάδας και Ουγγαρίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και του συννημένου σ' αυτή Πρωτοκόλλου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου μεταξύ των κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και το συννημένο σ' αυτή Πρωτόκολλο που υπογράφηκαν στη Βουδαπέστη στις 25 Μαΐου 1983 και των οποίων τα κείμενα σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχουν ως εξής:

CONVENTION

Between the Government of the Hellenic Republic and the Government of the Hungarian People's Republic for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital.

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Hungarian People's Republic desiring to avoid double taxation with respect to taxes on income and on capital;

Have concluded the following Convention.

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes or gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular :

a) in the Hellenic Republic :

- (i) the income and capital tax on natural persons;
- (ii) the income and capital tax on legal persons;
- (iii) the contribution for the Agricultural Insurance Organisation calculated on income tax; and
- (iv) the contribution for the Water Supply and Drainage Agencies calculated on the gross income from buildings;

(v) hereinafter referred to as «Hellenic tax»);

b) in the Hungarian People's Republic :

- (i) the income taxes;
- (ii) the profit taxes;
- (iii) the special corporation tax;
- (iv) the house tax;
- (v) the ground tax;
- (vi) the contribution to communal development;
- (vii) the levy on dividends and profit distributions of commercial companies;

(hereinafter referred to as «Hungarian tax»).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires :

a) the term «Hellenic Republic» means the Hellenic Republic and, when used in a geographical sense, means the territory of the Hellenic Republic, and any area adjacent to the territorial waters of the Hellenic Republic within which, in accordance with international law and under the laws of the Hellenic Republic the rights of the Hellenic Republic with respect to the

exploration and exploitation of the natural resources of the sea bed and its sub-soil may be exercised;

b) the term «Hungarian People's Republic», when used in a geographical sense, means the territory of the Hungarian People's Republic;

c) the terms «a Contracting State» and «the other Contracting State» mean the Hungarian People's Republic or the Hellenic Republic as the context requires;

d) the term «person» includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term «company» means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms «enterprise of a Contracting State» and «enterprise of the other Contracting State» mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term «nationals» means :

(i) all individuals possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the laws in force in a Contracting State;

h) the term «international traffic» means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

i) the term «competent authority» means :

- (i) in the Hellenic Republic the Minister of Finance, or his authorized representative.
- (ii) in the Hungarian People's Republic, the Minister of Finance, or his authorized representative;

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term «resident of a Contracting State» means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows :

a) He shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his family and economic relations are closer centre of vital interests;

b) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) If he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term «permanent establishment» means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term «permanent establishment» includes especially :

- a/a place of management;
- b/a branch;
- c/an office;
- d/a factory;
- e/a workshop; and
- f/a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation or assembly project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 9 months. An installation or structure used for the exploration for natural resources constitutes a permanent establishment only if it lasts more than three months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term «permanent establishment» shall be deemed not to include :

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person —other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies— is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business, a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

A person carrying on activities in connection with the exploration or exploitation of the sea-bed and its sub-oil and their natural resources situated in a Contracting State shall be deemed to be carrying on a trade through a permanent establishment in that

State, if it lasts more than 30 days in aggregate in any 12 months period.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term «immovable property» shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources : ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the

State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8.

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived from the operation of ships engaged in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the ships are registered or by which they are documented.

2. Profits derived from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

3. The provisions of paragraph 2 of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

4. For the purpose of this article, profits from the operation in international traffic of ships or aircraft include profits derived from the use, maintenance or rental of containers and related equipment for the transport of containers used for the transport of goods or merchandise in international traffic.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued, to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 45 per cent of the gross amount of the dividends if the company making the distribution is a resident of the Hellenic Republic, and

b) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the company making the distribution is a resident of the Hungarian People's Republic.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term «dividends» as used in this Article means income from shares, or «juisance» shares or «juisance» rights, mining shares, founders' shares, other

rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except in so far as such dividends are paid to a resident of that other State or in so far as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article interest arising in a Contracting State and derived.

a) by the Government of the other Contracting State including local authorities thereof or

b) by the Central Bank of that other Contracting State shall be exempt from taxation in the first-mentioned Contracting State.

4. The term «interest», as used in this Article, means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person, paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State, or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is born by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payment shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, royalties of the kind referred to in subparagraph b) of paragraph 3 may be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the law of that State but the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term «royalties» as used in this Article means payments of any kind received as a consideration

a) for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting;

b) for the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial, or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and a right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred and the royalties are

born by that permanent establishment of fixed base, then the royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property, referred to in Article 6, and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the profits of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of this Convention.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14.

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as it attributable to that fixed base.

2. The term «professional services» includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15.

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that

State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not born by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration, derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

PUBLIC ENTERTAINERS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artist, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Article 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income derived from such activities as defined in paragraph 1 performed under a cultural agreement or arrangement between the Contracting States, shall be exempt from tax in the Contracting State in which these activities are exercised.

Article 18

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business or industrial activities carried on by a contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20.

STUDENTS

1. Payments which a student or an apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 a student or an apprentice who is or was immediately before visiting a contracting State a resident of the other State and who is present in the first State solely for the purpose of his education or training shall not be taxed in the first State in respect of remuneration for services rendered in the first State, provided that the services are in connection with his studies or training or the remuneration of the services constitutes earnings necessary for his maintenance, studies and training.

Article 21

TEACHERS

Remuneration received for education or scientific research by an individual who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first State for the purpose of scientific research or for teaching during a period not exceeding three year from the date he first visits that State for such purpose at a university, college, establishment for higher education, or at a similar establishment shall be exempt from tax in the first State provided that such establishment belongs to non-profitmaking legal entities.

Article 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income

is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 23 CAPITAL

1. Capital represented by immovable property, referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships or aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the profits from the aforesaid ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of this Convention.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 24

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

The double taxation shall be eliminated as follows :

a) In the Hellenic Republic :

Where a resident of the Hellenic Republic derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Hungarian People's Republic, the Hellenic Republic shall allow :

- (i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the Hungarian People's Republic;
- (ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in the Hungarian People's Republic.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the Hungarian People's Republic.

b) In the Hungarian People's Republic :

(i) Where a resident of the Hungarian People's Republic derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in the Hellenic Republic, the Hungarian People's Republic shall, subject to the provisions of subparagraphs (ii) and (iii), exempt such income or capital from tax.

(ii) Where a resident of the Hungarian People's Republic derives items of income which, in accordance with the provisions of Articles 10, 11 and 12 may be taxed in the Hellenic Republic, the Hungarian People's Republic shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in the Hellenic Republic. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction

is given which is attributable to such items of income derived from the Hellenic Republic.

(iii) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of the Hungarian People's Republic is exempt from tax in the Hungarian People's Republic, the Hungarian People's Republic may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Article 25.

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of Article 9, paragraph 4 of Article 11, or paragraph 4 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his

case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraphs 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (order public).

Article 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC OR CONSULAR MISSIONS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal

privileges of members of diplomatic or consular missions under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting Parties shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. This Convention shall enter into force sixty days after the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall apply:

a) in respect of taxes withheld at source to amounts of income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the latter of the notifications referred to in paragraph (1) of this Article is given and subsequent years;

b) in respect of other taxes to taxable periods beginning on or after the first day of January of the year in which the latter of the notifications referred to in paragraph (1) of this Article is given.

Article 30

TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting Parties. Either Contracting Party may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event the Convention shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source to amounts of income derived in the calendar year following the year in which the notice of termination is given and subsequent years;

b) in respect of other taxes to taxable periods beginning on or after the first day of January of the year following the year in which the notice of termination is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised hereto, have signed this Convention.

Done in duplicate in Budapest this day of 25th of May 1983 in the English language, both texts being equally authentic.

For the Government of the Hellenic Republic: For the Government of the Hungarian People's Republic:
 ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ KAROLY SZARKA

PROTOCOL

At the signing today of the Convention between the Government of the Hellenic Republic and the Government of the Hungarian People's Republic for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention.

Ad Articles 5 and 7

According to the information given by the Hellenic delegation the provision of paragraph (3) Article 5, subparagraph 2 of paragraph (5) Articles 5 fully correspond to the general conditions of the conventions for the avoidance of double taxation concluded recently by the Hellenic Republic.

No profit can be attributed to the permanent establish-

ment by reason of delivery of goods or merchandise, machinery or equipment notwithstanding that the delivery was carried out by the enterprise or by a third person.

It is understood that the term «place of business» includes also a place of production.

Concerning Article 7 where a building site, construction installation project constitute a permanent establishment only those profits can be attributed to that permanent establishment which derive from the activity of the building site, construction or installation or assembly project.

Ad Article 10

It is agreed that, since the difference between the provisions of sub-paragraph a) and those of sub-paragraph b) of paragraph 2 of Article 10 is based on the fact that according to the Hellenic income tax on legal entities as in force at the date of signature of the Convention dividends paid by a company which is a resident of the Hellenic Republic are deductible in the computation of the profits of the company paying the dividends, the two Governments will undertake the review of the provisions of paragraph 2 when the basis of such difference no longer exists. Until the review has been completed the aggregate Hellenic tax on dividends and on the profits out of which the dividends are paid shall not exceed 45 per cent.

In witness where of the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate in Budapest this day of 25th of May 1983, in the English language both texts being equally authentic.

For the Government of the Hellenic Republic :
KAROLOS PAPOULIAS

For the Government of the Hungarian People's Republic :
KAROLY SZARKA

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΛΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας επιθυμώντας να αποφύγουν τη διπλή φορολογία σχετικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου,

Συνομολόγησαν την ακόλουθη Σύμβαση:

Άρθρο 1.

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 2.

ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΟΙ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των πολιτικών του υποδιαιρέσεων ή τοπικών αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο επιβάλλονται.

2. Ως φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται πάνω στο συνολικό εισόδημα ή το

συνολικό κεφάλαιο ή πάνω σε στοιχεία εισοδήματος ή κεφαλαίου, περιλαμβανομένων των φόρων πάνω στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, ως και οι φόροι από την υπερτίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση είναι ειδικότερα:

α) Στην Ελληνική Δημοκρατία:

1. Ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου φυσικών προσώπων.
2. Ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου νομικών προσώπων.
3. Η εισφορά για τον Οργανισμό Γεωργικών Ατυφάσεων που υπολογίζεται στο φόρο εισοδήματος και:
4. Η εισφορά για τις Εταιρείες Υδάτων και Αποχέτευσης που υπολογίζεται πάνω στο ακαθάριστο εισόδημα από οικοδομές.

(Εφεξής αποκαλούμενοι ως «Ελληνικός φόρος»).

β) Στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας:

1. Οι φόροι εισοδήματος.
2. Οι φόροι κερδών.
3. Ο ειδικός εταιρικός φόρος.
4. Ο φόρος επί των οικοδομών.
5. Ο φόρος επί των οικοπέδων.
6. Η εισφορά για την κοινοτική ανάπτυξη.
7. Ο φόρος μερισμάτων και διανομής κερδών των εμπορικών εταιρειών.

(Εφεξής αποκαλούμενοι ως «Ουγγρικός φόρος»).

4. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης επιπρόσθετα, ή αντί, των υφιστάμενων φόρων.

Άρθρο 3.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός εάν το κείμενο διαφορετικά ορίζει:

α) Ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» σημαίνει την Ελληνική Δημοκρατία και όταν χρησιμοποιείται με τη γεωγραφική έννοια σημαίνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας και οποιαδήποτε περιοχή προσκείμενη στα χωρικά ύδατα της Ελληνικής Δημοκρατίας, μέσα στα οποία η Ελληνική Δημοκρατία μπορεί να ασκεί τα δικαιώματά της σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο και τη νομοθεσία της αναφορικά με την εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων της υφαλοκρηπίδας και του υπεδάφους της.

β) Ο όρος «Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας», όταν χρησιμοποιείται με τη γεωγραφική έννοια, σημαίνει το έδαφος της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας.

γ) Οι όροι «Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνουν τη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας ή την Ελληνική Δημοκρατία όπως το κείμενο απαιτεί.

δ) Ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει το φυσικό πρόσωπο, την εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων.

ε) Ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μία εταιρεία.

στ) Οι όροι «επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλούν αντίστοιχα την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

ζ) Ο όρος «υπήκοοι» σημαίνει:

1) Όλα τα φυσικά πρόσωπα που έχουν ιδιγένεια ενός Συμβαλλόμενου Κράτους.

2) Όλα τα νομικά πρόσωπα, τις εταιρείες και τις ενώσεις προσώπων που η νομική τους προσωπικότητα απορρέει από τους ισχύοντες νόμους του Συμβαλλόμενου Κράτους.

η) Ο όρος «Διεθνείς Μεταφορές» σημαίνει τη μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός εάν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί θεμελιώδη αποκλειστικά μεταξύ σημείων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

θ) Ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:

Ι) Για την Ελλάδα τον Υπουργό των Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

ΙΙ) Για τη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας τον Υπουργό των Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2. Όταν αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σ' αυτό το άρθρο έχει, εκτός εάν το κείμενο ορίζει διαφορετικά, την έννοια την οποία έχει κατά τους νόμους του Κράτους αυτού τους σχετικούς με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 4.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1) Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει το πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, φορολογείται σ' αυτό λόγω κατοικίας, διαμονής, τόπου διοικήσεως των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή άλλου παρόμοιου ούτως κριτηρίου. Ο όρος αυτός όμως, δεν περιλαμβάνει πρόσωπο που φορολογείται στο Κράτος αυτό μόνο για εισόδημα που προκύπτει από πηγές μέσα στο Κράτος αυτό ή για κεφάλαιο που υπάρχει σ' αυτό.

2. Όταν κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η νομική του κατάσταση καθορίζεται ως ακολούθως:

α) Θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Εάν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο τα Κράτη, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) εάν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων δε μπορεί να καθοριστεί ή εάν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους το οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του.

γ) εάν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος,

δ) εάν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αοιθίες ασχίες των Κρατών θα διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Όταν κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 πρόσωπο άλλο του φυσικού προσώπου, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο ενοικείται η έδρα της πραγματικής διοικήσεως των επιχειρησέων του.

Άρθρο 5.

ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1) Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου οι εργασίες της επιχείρησεως διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.

2) Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει ειδικότερα:

- α) έδρα διοικήσεως
- β) υποκατάστημα
- γ) γραφείο
- δ) εργοστάσιο
- ε) εγκατάστημα και

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή κρύου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής ή εγκατάστασης ή συναρμολόγησης συνιστά μόνιμη εγκατάσταση μόνο εάν διαρκεί περισσότερο από εννέα (9) μήνες. Εγκατάσταση ή κατασκευή που χρησιμοποιείται για την εξερεύνηση φυσικών πόρων αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση μόνο εφόσον διαρκεί περισσότερο από τρεις μήνες.

4. Ανεξάρτητα από τις παραπάνω διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δε θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) τη γρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά προς το σκοπό της αποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά προς το σκοπό της αποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά προς το σκοπό της επεξεργασίας από άλλη επιχείρηση

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά προς το σκοπό της αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή συγκέντρωσης πληροφοριών για την επιχείρηση

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά προς το σκοπό διεξαγωγής, για την επιχείρηση, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή επιδομητικού χαρακτήρα

στ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για τη διεξαγωγή οποιασδήποτε συνδυασμού δραστηριοτήτων που μνημονεύονται στις υποπαραγράφους α' έως ε', υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα του καθορισμένου τόπου η απορρέουσα από αυτόν το συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή επιδομητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, οσάκις ένα πρόσωπο, πλην της περιπτώσεως του ανωτέρω άρθρου πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6, ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησεως και έχει την εξουσιοδότηση την οποία εναρκεί συστηματικά να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησεως μέσα σ' ένα από τα Κράτη, η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό αναφορικά με τις δραστηριότητες που αναλαμβάνει το πρόσωπο αυτό για την επιχείρηση, εκτός εάν οι δραστηριότητες του προσώπου αυτοί περιορίζονται σ' εκείνες που μνημονεύονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, έστω και εάν ασκούνται μέσω ενός καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν τον καθορισμένο αυτόν τόπο μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

Πρόσωπο που διεξάγει δραστηριότητες αναφορικά με τη εξερεύνηση και εκμετάλλευση της υδροκαρβονικής και του υπεδάφους του και των φυσικών του πόρων σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος θα θεωρείται ότι διεξάγει εμπόριο μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης στο Κράτος αυτό, υόνο εφόσον το εμπόριο αυτό διαρκεί συνολικά περισσότερο από τριάντα μέρες σε μια περίοδο 12 μηνών.

6. Μια επιχείρηση δεν θα θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα από τα Κράτη απλώς και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες στο Κράτος αυτό μέσω ενός μεσίτη, γινικού πράκτορα επί προμηθεία ή οποιοδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

7. Το γεγονός ότι εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε με τη μορφή μιας μόνιμης εγκατάστασης είτε κατ' άλλο τρόπο

δεν μπορεί αυτό καθ'αυτὸ να καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 6.

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

1. Εισόδημα που απέκτησε κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική δραστηριότητα) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δύναται να φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» έχει την έννοια την οποία έχει κατά τη νομοθεσία του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία.

Ο όρος οποιαδήποτε περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και τη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας για την εγγειοδικητεία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα τα οποία απορρέουν από πληρωμές μεταβλητές ή καθορισμένες ως αντάλλαγμα για εκμετάλλευση, ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων πηγών και άλλων φυσικών πόρων πλοία, πλοίαρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή από οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την παροχή μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7.

ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Τα κέρδη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατά τον τρόπο που αναφέρεται παραπάνω, τα κέρδη της επιχείρησης είναι δυνατό να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο κατά το μέρος αυτών που προέρχεται από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, οσάκις επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης σ' αυτό εγκατάστασης, σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια διαφορετική και ξεχωριστή επιχείρηση που απχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατό τον καθορισμό των κερδών μόνιμης εγκατάστασης εκπίπτονται τα έξοδα που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων και των διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων που πραγματοποιήθηκαν ή στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή αλλού.

4. Κανένα κέρδος δεν θα αποδίδεται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση από το γεγονός της απλής αγοράς από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.

5. Στις προκείμενες που στα κέρδη προλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, οι διατάξεις των άρθρων αυτών δεν θα θίγονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8.

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο έχουν υπολογισθεί ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα.

2. Τα κέρδη τα οποία προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές, θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επίσης σε κέρδη από τη συμμετοχή σε «POOL», κοινοπραξίες ή σε επιχειρήσεις που λειτουργούν σε διεθνές επίπεδο.

4. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως κέρδη από την εκμετάλλευση πλοίων και αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές θεωρούνται και τα κέρδη που προέρχονται από τη χρήση, συντήρηση ή εκμίσθωση εμπορευματοκιβωτίων και συναφούς εξοπλισμού για τη μεταφορά εμπορευματοκιβωτίων που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά αγαθών ή εμπορευμάτων στις διεθνείς μεταφορές.

Άρθρο 9.

ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Αν:

α) Επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα επραγματοποιούντο από μία των επιχειρήσεων, πλην όμως, λόγω των όρων αυτών, δεν πραγματοποιήθηκαν δύναται να περιλαμβάνονται στα κέρδη της επιχείρησης αυτής και να φορολογούνται ανάλογα.

Άρθρο 10.

ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερισματα καταβάλλόμενα από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δύναται να φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Εν τούτοις, τα μερίσματα αυτά δύναται να φορολογούνται επίσης στο Κράτος στο οποίο η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρεία εδρεύει και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αν όμως ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο επιβαλλόμενος φόρος πρέπει να μην υπερβαίνει:

α) Το 45 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, εάν η εταιρεία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος Ελλάδας και

β) το 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, εάν η εταιρεία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος Ουγγαρίας.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής των περιουσιών αυτών.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας όσον αφορά τα κέρδη της από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει: εισόδημα από μετοχές ή μετοχές απικαρ-

ή δικαιώματα «επικαρπίας», από μετοχές μεταλλείων, από θρυπτικούς τίτλους, από άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη που δεν αποτελούν εξιώσεις πηγάζουσες από χρέη, καθώς και εισόδημα προερχόμενο από άλλα εταιρικά δικαιώματα, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση όπως το εισόδημα από μετοχές, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους του οποίου η ενεργούσα τη διανομή εταιρείας είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρεία είναι κάτοικος μέσω μόνιμης εγκατάστασης ευρισκόμενης σ' αυτό ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή (HOLDING), δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 κατά περίπτωση.

5. Αν μία εταιρεία που είναι κάτοικος σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος πραγματοποιεί κέρδη ή εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν τα εν λόγω μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή (HOLDING) δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μία μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί των αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν στο άλλο αυτό Κράτος.

Άρθρο 11.

ΤΟΚΟΙ

1. Οι τόκοι που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις οι τόκοι αυτοί μπορούν να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτό τον τρόπο δε θα υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις 1 και 2 του παρόντος άρθρου οι τόκοι που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και αποκτώνται:

α) από την Κυβέρνηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους συμπεριλαμβανομένων των τοπικών αρχών αυτού ή

β) από την Κεντρική Τράπεζα του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, θα απαλλάσσονται από τη φορολογία στο πρωταναφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος.

4. Ο όρος «τόκοι» όπως χρησιμοποιείται, στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις από χρέη οποιασδήποτε φύσης, ανεξάρτητα αν οι απαιτήσεις αυτές εξασφαλίζονται ή όχι με υποθήκη ή αν παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, κυρίως όμως σημαίνει από κρατικά χρεώγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια συμπεριλαμβανομένων και των δώρων (PREMIUMS) και εμβείων που συνεπάγονται τα ανωτέρω χρεώγραφα και ομολογίες. Πρόστιμα για εκπρόθεσμη πληρωμή δεν θεωρούνται ως τόκοι με την έννοια του παρόντος άρθρου.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και η αξίωση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά με τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 ανάλογα.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλων είναι αυτό τούτο το Κράτος, πολιτική υποδιάρθρωση, τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Αν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν αυτό είναι κάτοικος ή όχι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σ' αυτό μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία γεννήθηκε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κατόπιν άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων που καταβάλλεται λαμβανομένης υπόψη της αξίωσης από χρέος για την οποία καταβάλλονται (οι τόκοι) υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου αν δεν υπήρχε η σχέση αυτή, τότε οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο όσον αφορά το τελευταίο αυτό ποσό. Στην περίπτωση αυτή το υπερβάλλον μέρος τόκων φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12.

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις τα δικαιώματα του είδους που αναφέρονται στην υποπαράγραφο 3 της παραγράφου 3 μπορούν να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δε θα υπερβαίνει το 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού επί των δικαιωμάτων.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα καθορίζουν με αμοιβαία Συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής του περιορισμού αυτού.

3. Ο όρος δικαιώματα όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράχθηκαν ως αντάλλαγμα:

α) Για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιασδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής συνεργασίας, περιλαμβανομένων και κινηματογραφικών ταινιών καθώς και ταινιών ή μαγνητοταινιών για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές.

β) Για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού τμήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο γεννιούνται τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες.

ρείες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 ανάλογα.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν εκείνος που τα καταβάλλει είναι το ίδιο το Κράτος, πολιτική υποδιάρθρωση, τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Όταν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα αν αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία γεννήθηκε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων, και τα δικαιώματα βαρύνουν τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβανόμενης υπόψη της χρήσης, του δικαιώματος χρήσης ή της πληροφορίας για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου αν δεν υπήρχε η σχέση αυτή, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Στην περίπτωση αυτή, το υπερβάλλον μέρος των καταβαλλόμενων ποσών θα φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανόμενων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13.

ΩΦΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από εκποίηση ακίνητης περιουσίας, η οποία καθορίζεται στο άρθρο 6 και που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο τούτο Κράτος.

2. Ωφέλεια από εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση, την οποία κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διαθέτει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης και της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο τούτο Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που ανήκει στην επιχείρηση που εκμεταλλεύεται τα εν λόγω πλοία ή αεροσκάφη φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας, εκτός εκείνης που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2, 3, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου το πρόσωπο που εκποιεί την εν λόγω περιουσία είναι κάτοικος.

Άρθρο 14.

ΜΗ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες δραστηριότητες μη εξαρτημένου χαρακτήρα φορολογείται μόνο σ'

αυτό το Κράτος, εκτός εάν ο κάτοικος αυτός έχει, στη διάθεση του κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης της δραστηριότητάς του. Αν διατηρεί μια τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος αλλά μόνο κατά το ποσό που έχει πραγματοποιηθεί από τη καθορισμένη αυτή βάση.

2. Ο όρος επαγγελματικές υπηρεσίες περιλαμβάνει κυρίως μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15.

ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18, 19, 20 και 21, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία του φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η εξαρτημένη εργασία παρέχεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η εξαρτημένη εργασία παρέχεται έτσι, η αμοιβή που προέρχεται από αυτή μπορεί να φορολογείται στο έτερο τούτο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, η αμοιβή που παίρνει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία που παρέχεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος εάν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες κατά το οικείο οικονομικό έτος και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από ή για λογαριασμό εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου η αμοιβή που λαμβάνεται για παροχή εξαρτημένης εργασίας πάνω σε πλοίο ή αεροπλάνο σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.

Άρθρο 16.

ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους με την ιδιότητά του ως μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου μιας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος.

Άρθρο 17.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 19, το εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας όπως ο καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρατος ή ο μουσικός ή ο αθλητής, από τις προσωπικές του υπηρεσίες που παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Όταν το εισόδημα από παροχή προσωπικών υπηρεσιών ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή με την ιδιότητά του αυτή, δεν περιέρχεται στο ίδιο το πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή, αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο

παρέχονται οι υπηρεσίες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου, το εισόδημα που αποκτάται από υπηρεσίες, όπως ορίζονται στην παράγραφο 1 και οι οποίες εκτελούνται σύμφωνα με μια μορφωτική συμφωνία μεταξύ των Συμβαλλόμενων Κρατών, απαλλάσσεται από φορολογία στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται: αυτές οι δραστηριότητες.

Άρθρο 18.

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Με επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 19, οι συντάξεις και οι άλλες παρόμοιες φύσης και έσοδα που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για απασχόλησή του κατά το παρελθόν φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

Άρθρο 19.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. α) Οι αμοιβές, εκτός από τις συντάξεις, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιείρεση ή τοπική αρχή αυτού σε φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτή ή υποδιείρεση ή τοπική αυτού αρχή, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

β) Εν τούτοις, μια τέτοια αμοιβή φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος του Κράτους αυτού και:

i) είναι υπήκοος του Κράτους τούτου ή
ii) δεν έγινε κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται, από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιείρεση ή τοπική αρχή αυτού ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτό, σ' ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή υποδιείρεση ή τοπική αρχή αυτού φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό.

β) Εν τούτοις, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές και συντάξεις για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με εμπορικές ή βιομηχανικές δραστηριότητες που διεξάγονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιείρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20.

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

1. Χρηματικά ποσά τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από την μετάβασή του σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησης του, δεν φορολογούνται: σ' αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός του Κράτους αυτού.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15 σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από τη μετάβασή του σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του, δεν φορολογείται στο πρώτο Κράτος για τις αμοιβές του από παροχή υπηρεσιών στο πρώτο Κράτος, με την προϋπόθεση ότι οι υπηρεσίες έχουν σχέση με τις σπουδές ή την

εξάσκηση του ή οι αμοιβές για τις υπηρεσίες συνιστούν εισόδημα απαίτητο για την συντήρηση, τις σπουδές και την εξάσκηση του.

Άρθρο 21.

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

Αμοιβές που λαμβάνει για διδασκαλία ή επιστημονική έρευνα φυσικό πρόσωπο που είναι ή ήταν αμέσως πριν από τη μετάβασή του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο Κράτος για το σκοπό επιστημονικής έρευνας ή για διδασκαλία για μία περίοδο που δεν υπερβαίνει τα τρία χρόνια από την ημέρα που για πρώτη φορά επισκέπτεται το Κράτος αυτό για τον εν λόγω σκοπό σε πανεπιστήμιο, κολέγιο, ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης ή σε ίδρυμα παρόμοιας φύσεως απαλλάσσεται από φορολογία στο πρώτο Κράτος με την προϋπόθεση ότι το ίδρυμα αυτό ανήκει σε νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Άρθρο 22.

ΆΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σπουδήποτε και αν προκύπτουν, που δεν αναφέρθηκαν στα προηγούμενα άρθρα της παρούσας Σύμβασης φορολογούνται μόνο στο Κράτος τούτο.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται για εισόδημα, με εξαίρεση εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6, αν ο δικαιούχος του εν λόγω εισοδήματος, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης σ' αυτό εγκατάστασης ή παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση ευρισκόμενη σ' αυτό και το δικαίωμα ή η παρουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 23.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

1. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από ακίνητη περιουσία, όπως ορίζεται στο άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Κράτος μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από κινητή περιουσία που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία έχει επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία έχει κάτοικος Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

3. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση κτιρίων των πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από τα εν λόγω πλοία ή αεροσκάφη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος τούτο.

Άρθρο 24.

ΑΠΟΦΥΓΗ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Η διπλή φορολογία θα αποφεύγεται ως εξής:

α) Στην Ελληνική Δημοκρατία:

Στις περιπτώσεις που κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρα-

τίας αποκτά εισόδημα ή είναι κύριος κεφαλαίου το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί να φορολογείται στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας, η Ελληνική Δημοκρατία αναγνωρίζει:

ι) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου ποσό ίσο προς το φόρο εισοδήματος που καταβάλλεται στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας.

ii) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου του κατοίκου αυτού, ποσό ίσο προς το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας.

Μια τέτοια έκπτωση δεν μπορεί, εν τούτοις να υπερβεί και στις δύο περιπτώσεις το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε πριν να δοθεί η έκπτωση, το οποίο αναλογεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο που μπορεί να φορολογείται στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας.

ε) Στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας:

ι) Στις περιπτώσεις που κάτοικος της Λαϊκής Δημοκρατίας αποκτά εισόδημα ή είναι κύριος κεφαλαίου το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί να φορολογηθεί στην Ελληνική Δημοκρατία, η Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας, με την επιφύλαξη των διατάξεων των υποπαραγράφων ii και iii, απαλλάσσει αυτό το εισόδημα ή κεφάλαιο από φόρο.

ii) Στις περιπτώσεις που κάτοικος της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας αποκτά στοιχεία εισοδήματος τα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 10, 11, και 12, υπορούν να φορολογηθούν στην Ελληνική Δημοκρατία, η Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας αναγνωρίζει ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του κατοίκου αυτού ποσό ίσο προς το φόρο που καταβλήθηκε στην Ελληνική Δημοκρατία. Αυτή η έκπτωση, εν τούτοις, δεν θα υπερβεί αυτό το τμήμα του φόρου, όπως υπολογίστηκε πριν να δοθεί η έκπτωση, το οποίο αναλογεί στα στοιχεία αυτά του εισοδήματος που προέρχονται από την Ελληνική Δημοκρατία.

iii) Σε περιπτώσεις όπου σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη της Σύμβασης το εισόδημα που αποκτά ή το κεφάλαιο που κατέχει κάτοικος της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας απαλλάσσεται από φορολογία στη Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας, η Λαϊκή Δημοκρατία της Ουγγαρίας μπορεί, εν τούτοις, κατά τον υπολογισμό του φόρου στο υπόλοιπο εισόδημα ή κεφάλαιο αυτού του κατοίκου, να λάβει υπόψη το απαλλαγμένο εισόδημα ή κεφάλαιο.

Άρθρο 25.

ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Οι υπήκοοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται, σε έτερο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογική ή οποιαδήποτε σχετική επιβάρυνση, η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επιβάρυνση από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υπόκεινται ή με τις οποίες μπορούν να επιβαρυνθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης για πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι ενός ή και των δύο Κρατών.

2. Η φορολογία μόνιμης εγκατάστασης την οποία έχει επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιβάλλεται λιγότερο ευνοϊκά στο άλλο αυτό Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους, που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγήσει σε κατοίκους του άλλου Κράτους οποιαδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές ή μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 9, της παραγράφου 4 του άρθρου 11 ή της παραγράφου 4 του άρθρου

12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου κράτους σε κάτοικο του άλλου Κράτους θα εκπίκονται για τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών αυτής της επιχείρησης, με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Κράτους.

Επίσης, οποιαδήποτε χρέη επιχειρήσεως ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους εκπίκονται για το σκοπό του υπολογισμού του φορολογητέου κεφαλαίου αυτής της επιχείρησης, με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συναφθεί με κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Κράτους.

4. Οι επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους το κεφάλαιο των οποίων κατέχεται ή ελέγχεται ολικά ή μερικά, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υπόκεινται στο πρώτο αναφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος σε καμιά φορολογία ή σχετική με αυτή επιβάρυνση που είναι πιο επαχθής από τη φορολογία ή τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υπόκεινται επιχειρήσεις του πρώτου αναφερόμενου Κράτους ή με τις οποίες μπορούν να επιβαρυνθούν.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 2, σε φόρους κάθε είδους και τύπου.

Άρθρο 26.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Στις περιπτώσεις που ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό σαν αποτέλεσμα επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της αυτής Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία των εν λόγω Κρατών, να θέσει την περιπτώσή του υπόψη της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του άρθρου 25, της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η περίπτωση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη, μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού του φόρου η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή καταβάλλει προσπάθειες αν η ένστασή της φαίνεται βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει την υπόθεση με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από προθεσμίες στις εθνικές νομοθεσίες των Συμβαλλόμενων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα προσπαθούν να επιλύσουν με αμοιβαία συμφωνία οποιαδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες που ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης. Επίσης, σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται στη Σύμβαση μπορούν να διαβουλευθούν για την αποφυγή της διπλής φορολογίας.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας με την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. Όταν κρίνεται σκόπιμο για την επίτευξη συμφωνίας να γίνεται μια προφορική ανταλλαγή απόψεων, αυτή η ανταλλαγή μπορεί να γίνεται μέσω μιας Επιτροπής που θα αποτελείται από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 27.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών ανταλλάσσουν όσες πληροφορίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της Συμφωνίας αυτής ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλόμενων Κρατών σε σχέση

■ τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση ■ μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αν- ■ βίβη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν πε- ■ ριγράφεται από το άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνονται από Συνελλείονο Κράτος θεωρούνται ως χ- ■ πόρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλ- ■ λέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία αυτού του Κράτους και θα αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων και των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση, είσπραξη, αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη ή την εκδίκαση προσφυγών αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για αυτόν το σκοπό. Μπορούν να αποκαλύψουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επί ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμιά περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν με βάση την υφιστάμενη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιαδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απέρρητο ή παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη σε κα- νόνα δημόσιας τάξης (ORDER PUBLIC).

Άρθρο 28.

ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ Ή ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τίποτα σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή προξενικών αποστολών κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμβάσεων.

Άρθρο 29.

ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιούν επίσημα το ένα στο άλλο ότι οι προϋποθέσεις που απαιτεί το Σύνταγμα για τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης έχουν πληρωθεί.

2. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ εξήντα μέρες μετά την ημερομηνία της τελευταίας από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή:

α) αναφορικά με φόρους που κατακρατούνται στην πηγή σε εισοδήματα που αποκτήθηκαν την ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους μετά το έτος κατά το οποίο θα δοθεί η τελευταία από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου και των επόμενων ετών·

β) αναφορικά με άλλους φόρους σε φορολογικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του έτους κατά το οποίο η τελευταία από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου θα δοθεί.

Άρθρο 30.

ΛΗΞΗ

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη. Το ένα ή το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση,

μέσω της διπλωματικής οδού επιδίδοντας αναγγελία για τη λήξη τουλάχιστον έξι μήνες πριν από το τέλος οποιαδήποτε ημερολογιακού έτους που ακολουθεί μετά την περίοδο των πέντε ετών από την ημερομηνία που η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Σ' αυτήν την περίπτωση, η Σύμβαση παύει να ισχύει:

α) αναφορικά με φόρους που παρακρατούνται στην πηγή σε εισοδήματα που πραγματοποιήθηκαν κατά το ημερολογιακό έτος που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο επιδίδεται η αναγγελία της λήξης και τα επόμενα χρόνια·

β) αναφορικά με άλλους φόρους σε φορολογικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο επιδίδεται η αναγγελία της λήξης.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι δόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπόγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στη Βουδαπέστη, σήμερα, 25 Μαΐου 1983, στην αγγλική γλώσσα και τα δύο κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Για την Κυβέρνηση της
Ελληνικής Δημοκρατίας

Για την Κυβέρνηση της
Λαϊκής Δημοκρατίας
της Ουγγαρίας

ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

KAROLY SZARKA

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Κατά την υπογραφή σήμερα της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σχετικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου οι υπογεγραμμένοι συμφώνησαν επί των κατωτέρω διατάξεων οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της Σύμβασης.

Άρθρο 5 και 7.

Σύμφωνα με στοιχεία που δόθηκαν από την Ελληνική Αντιπροσωπεία, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 5, της υποπαραγράφου 2 της παραγράφου 5 του άρθρου 5 ανταποκρίνονται πλήρως στις γενικές διατάξεις των Συμβάσεων για την αποφυγή της διπλής φορολογίας που έχει συνάψει πρόσφατα η Ελληνική Δημοκρατία. Κανένα κέρδος δεν μπορεί να αποδοθεί στη μόνιμη εγκατάσταση από τη γηγενές της παράδοσης αγαθών ή εμπορευμάτων, μηχανημάτων ή εξοπλισμού ανεξάρτητα από το αν η παράδοση έγινε από την επιχείρηση ή από τρίτο πρόσωπο.

Εννοείται ότι ο όρος «τόπος επιχειρηματικών δραστηριοτήτων» περιλαμβάνει επίσης και τον τόπο της παραγωγής.

Σχετικά με το άρθρο 7, όταν ένα εργοτάξιο, έργο κατασκευής ή εγκατάστασης ή συναρμολόγησης συνιστά μόνιμη εγκατάσταση, μόνο εκείνα τα κέρδη μπορούν να αποδοθούν στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα οποία πραγματοποιεί η μόνιμη εγκατάσταση από τη δραστηριότητα του εργοταξίου, έργου κατασκευής ή εγκατάστασης ή συναρμολόγησης.

Άρθρο 10.

Συμφωνείται ότι, δεδομένου ότι η διαφορά μεταξύ των διατάξεων της υποπαραγράφου α και εκείνων της υποπαραγράφου β της παραγράφου 2 του άρθρου 10 βασίζεται στο γεγονός ότι σύμφωνα με την Ελληνική φορολογική νομοθεσία σχετικά με το φόρο εισοδήματος των νομικών προσώπων, όπως ισχύει κατά το νόμο της υπογραφής της Σύμβασης, μερίσματα που καταβάλλονται από μια εταιρεία η οποία εδρεύει στην Ελληνική Δημοκρατία εκπέμπονται

με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντικείμενη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιλαμβάνεται από το άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνονται από Συνελλείμενο Κράτος θεωρούνται ως απορρήτες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία αυτού του Κράτους και θα αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων και των δικαστηρίων και των δικαιοκρητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση, είσπραξη, αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη ή την εκδίκαση προσφυγών αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για αυτόν τον σκοπό. Μπορούν να αποκαλύψουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επί ακροατηρίου διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμιά περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν με βάση την υφιστάμενη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιαδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη σε καίρια δημόσιας τάξης (ORDER PUBLIC).

Άρθρο 28.

ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ Ή ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τίποτα σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή προξενικών αποστολών κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμβάσεων.

Άρθρο 29.

ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιούν επίσημα το ένα στο άλλο ότι οι προϋποθέσεις που απαιτεί το Σύνταγμα για τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης έχουν πληρωθεί.

2. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ εξήντα μέρες μετά την ημερομηνία της τελευταίας από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή:

α) αναφορικά με φόρους που κατακρατούνται στην πηγή σε εισοδήματα που αποκτήθηκαν την ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους μετά το έτος κατά το οποίο θα δοθεί η τελευταία από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου και των επόμενων ετών·

β) αναφορικά με άλλους φόρους σε φορολογικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του έτους κατά το οποίο η τελευταία από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου θα δοθεί.

Άρθρο 30.

ΛΗΞΗ

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη. Το ένα ή το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση,

μέσω της διπλωματικής οδού επιδίδοντας αναγγελία για τη λήξη τουλάχιστον έξι μήνες πριν από το τέλος οποιαδήποτε ημερολογιακού έτους που ακολουθεί μετά την περίοδο των πέντε ετών από την ημερομηνία που η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Σ' αυτήν την περίπτωση, η Σύμβαση παύει να ισχύει:

α) αναφορικά με φόρους που παρακρατούνται στην πηγή σε εισοδήματα που πραγματοποιήθηκαν κατά το ημερολογιακό έτος που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο επιδίδεται η αναγγελία της λήξης και τα επόμενα χρόνια·

β) αναφορικά με άλλους φόρους σε φορολογικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο επιδίδεται η αναγγελία της λήξης.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπόγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στη Βουδαπέστη, σήμερα, 25 Μαΐου 1983, στην αγγλική γλώσσα και τα δύο κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Για την Κυβέρνηση της
Ελληνικής Δημοκρατίας

Για την Κυβέρνηση της
Λαϊκής Δημοκρατίας
της Ουγγαρίας

ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

KAROLY SZARKA

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Κατά την υπογραφή σήμερα της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σχετικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου οι υπογεγραμμένοι συμφώνησαν επί των κατωτέρω διατάξεων οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της Σύμβασης.

Άρθρο 5 και 7.

Σύμφωνα με στοιχεία που δόθηκαν από την Ελληνική Αντιπροσωπεία, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 5, της υποπαραγράφου 2 της παραγράφου 5 του άρθρου 5 ανταποκρίνονται πλήρως στις γενικές διατάξεις των Συμβάσεων για την αποφυγή της διπλής φορολογίας που έχει συνάψει πρόσφατα η Ελληνική Δημοκρατία. Κανένα κέρδος δεν μπορεί να αποδοθεί στη μόνιμη εγκατάσταση από το γεγονός της παράδοσης αγαθών ή εμπορευμάτων, μηχανημάτων ή εξοπλισμού ανεξάρτητα από το αν η παράδοση έγινε από την επιχείρηση ή από τρίτο πρόσωπο.

Εννοείται ότι ο όρος «τόπος επιχειρηματικών δραστηριοτήτων» περιλαμβάνει επίσης και τον τόπο της παραγωγής.

Σχετικά με το άρθρο 7, όταν ένα εργοτάξιο, έργο κατασκευής ή εγκατάστασης ή συναρμολόγησης συνιστά μόνιμη εγκατάσταση, μόνο εκείνα τα κέρδη μπορούν να αποδοθούν στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα οποία πραγματοποιεί η μόνιμη εγκατάσταση από τη δραστηριότητα του εργοταξίου, έργου κατασκευής ή εγκατάστασης ή συναρμολόγησης.

Άρθρο 10.

Συμφωνείται ότι, δεδομένου ότι η διαφορά μεταξύ των διατάξεων της υποπαραγράφου α και εκείνων της υποπαραγράφου β της παραγράφου 2 του άρθρου 10 βασίζεται στο γεγονός ότι σύμφωνα με την Ελληνική φορολογική νομοθεσία σχετικά με το φόρο εισοδήματος των νομικών προσώπων, όπως ισχύει κατά το νόμο της υπογραφής της Σύμβασης, μερίσματα που καταβάλλονται από μια εταιρεία η οποία εδρεύει στην Ελληνική Δημοκρατία εκπέμπονται

